

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvemaj nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 273.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. novembra 1886.

Letnik XIV.

Železna vrata.

„Železna vrata“, o katerih tu govorimo, imenuje se skalna ožina v dolnjem Dunavu pri Stari Oršovi in je ondi na celem veletoku voznja najbolj nevarna, ker je na vse strani pod vodo vse polno skal, ki so smrt ladijam, ktere bi med nje zašle. Struga ondi je vrh tega v primeri z drugo tudi še silno ozka kajti Dunav je n. pr. pri Dunaji širok 395 m., pri Budapeštu 608 m., pri Zemunu nasproti Belegagrada 1370 m., pri „železnih vratih“ se je pa že zožil na 117 m., za to je pa globočina ondi tem večja, in znaša 51 m. Da je pa nevarnost še večja, je pri železnih vratih tudi še vse polno vrtincev, strmcev, slapov, vsled kterih ima ondi Dunav jako hiter tok po 3 do 5 m. v sekundi. Parniki vsled tega le takrat z največjo opreznostjo skozi to skalno ožino vozijo, kedar je v Oršovi na meri poltretji meter vode nad ničlo in še to ne parniki vsake vrste, temveč le tisti, ki ne gredó globokeje pod vodo, kakor k večjemu poldrugí meter. Da je taka ožina današnjemu razvitemu prometu silno ovirljiva in na nepopisljivo škodo, ni treba omenjati. To so občutili tudi že sta-ri Rimljani. Avstrija je svoje dni že marsikaj storila in marsikaj skal podrobila, da bi železna vrata trgovini po mokrem otvorili, Ogri pa še prav malo, če tudi so že silno veliko — obljubili.

Letos je bilo zopet govorjenje v delegacijah o uravnavi železnih vrat in se je tudi letos, kakor do sedaj vedno vsako leto s tem rešilo, da so Madjari povdarjali, kako dobre namene da ima gledé tega madjarska vlada. Ti moj Bog, kakor če bi se trgovec samo z dobrimi nameni mogel skal znebiti, ki mu pri železnih vratih promet in trgovino ovirajo! Toda je že tako, kedar policija trdi, da je kakemu hudodelcu na sledu, je to gotovo znamenje, da nima o njem ne duha ne sluha. Kedar nam madjarska vlada svoje dobre namene kaže, s kterimi hoče donavsko strugo pri železnih vratih uravnati, tedaj le prepričani bodimo, da izvestno ne misli še nič storiti. In vendar je vprašanje o uravnavi železnih vrat že od leta 1878 na dnevnem redu ne le avstro-ogerskih zadev, temveč se zanj zanimajo tudi Srbi, Bolgari, Rusi, Turki, Angleži, sploh skupna Evropa! To vprašanje je za veliko svetovno trgovino silno pomembno

in vendar se Madjari tako malo brigajo zanj! L. 1878 izročila je v Berlinu na kongresu zbrana Evropa Avstro-ogerskej skrb za uravnavo železnih vrat in sploh vseh skalnih ožin na dolnjem Dunavu, ki so razven železnih vrat še sledeče več ali manj nevarne: Stenka, Mala Kozla, Izlas, Tahtalija, Greben in Kazan. Kaj se je zgodilo od tedaj? Gledé železnih vrat toliko kot nič. Pač ste se Avstrija in Madjarska dogovorili, da pojedete v tem oziru druga drugi na roko. Madjarska je tožila, da ne vé kam s svojimi pridelki in z živino. Na Francosko in v Švico bi oboje prav lahko spečavala, pa ji je ovink preko Nemčije prevelik in vsled tega voznina predraga. Dobro, rekla je Avstrija na to, jaz ti speljem železnico iz Inomosta proti Arlau, kterege bom prevrtati dala, in od tod dalje do Bodenskega jezera. S tem ti bo pot zdatno skrajšana, blago ti pojde dobro spod rok, živina in drobnica na Francosko, žito in vino pa v Švico. Ti mi pa zato strebi dolenjo skalnato strugo dunavsko ob železnih vratih. „Igen barátom!“ bom že, rekel je Madjar, ter je samega veselja brke zavihavši kvišku poskočil; a pozabil je hitro, kar je obetal in pri tem je ostalo do dandanes.

Arlska železnica že zdavnej prevaževa ogersko živino, žito, moko in vino na Francosko in v Svico, Madjari že dve leti vživajo dobrote te železnice, Dunav pa še vedno prav tako vrší med skalovjem pri železnih vratih, kakor je vršal leta 1878. Osem let je od tedaj minulo, kar je bil Andrassy kot avstrijski minister zunanjih zadev v Berlinu in so mu poleg Bosne in Hercegovine izročili tudi skrb za železna vrata, pa se do danes z madjarsko pomočjo še niti kamenček ni prevalil v dunavski strugi pri železnih vratih, če se ni sam po sebi. Mi smo izdali več milijonov za arlsko železnico, ktera le Madjarom dobiček donaša, Madjari pa niti še po možno niso segli za uravnavo železnih vrat. Kaj temu vzrok? Ni ga teško uganiti.

Madjari namreč nimajo takega blaga, ki bi ga na Iztok izvaževali. To kar imajo Madjari, imajo tudi narodi na jutrovem, kamor cesta po Dunavu pelje. Z žitom jutrovec preskrbljujejo Rusi, vina pa sami dosti pridelajo, kakor si tudi živine priredé, da še sami proti zapadu z njo silijo. Madjari se še celó bojé, da, če bi bila železna vrata vedno polna vode,

ter bi parniki vsak čas lahko po njih vozili, bi jih Rumunci s svojim žitom in živino kar preplavili. To pa Madjarja poljedelca v dnu duše pretresa in zato se jim nič ne mudi z uravnavo železnih vrat. Madjari dobro vedó, da bi ta uravnavo poglavitno tostranski polovici države koristila, za to si pa mislijo: „Švob naj čaka!“ Avstrija sedaj sicer tudi trguje z iztokom preko železnih vrat, toda ta trgovina in ta promet sta kolikor toliko omejena, ker sta odvisna od količosti vode kar bi pa ne bilo, če bi nam Madjari železna vrata odprli.

Toda čemu? Njim na korist ne bo, na to pa že niti ne mislijo ne, da smo jim mi Arlsko goro prevrtali proti temu, da nam oni posnažijo Dunavsko strugo. Madjari bi pa s tem vendar tudi sami sebi koristili — ne sicer v trgovinskem, pač pa v narodno-gospodarskem oziru. Skalna ožina pri železnih vratih ves Dunav zdatno v svojem teku ovira, da, še veliko bolj ga zadržuje, kakor pa naš frančiškanski most in Udmatski jez Ljubljani. Dunav vsled tega oviranja po Banatu vselej izstopi, kedar voda le količkaj naraste; iz istega vzroka tudi druge velike vode, kakor n. pr. Tisa, po Ogorskem izstopajo, ker jih močnejši Dunav zadržuje. Da leto na leto redna povodenj ob takih vodah gotovo ni kaj vredna za narodno gospodarstvo, je vendar očividno. Kako vse drugače bi bilo, ko bi Dunav dobil prosteji tok preko zgoraj navedenih ožin, ter bi ne zastajal toliko po ogerski ravnini in bi vsled tega tudi drugih ogerskih rek v toku ne oviral!

H krati bi bilo vseh povodenj konec! Ali če že vsaj konec ne, bi se izvestno povodnji skrčile na manjše število in pa tako obširne bi ne bile, ker bi se vode sploh hitreje odtekale. Tako je pa ogerska ravná ob veliki reki Dunavu, Tisi ter ob pritokih poslednje ležeča vselej na široko pod vodo, kakor hitro deževna dóba nastopi ali pa se sneg topi. Toda tudi tega madjarska slepota ne vidi, ker ji zavist in pa velika politika to brani.

Rekli bote morda, zakaj pa se ne pobrigajo avstrijski industrijalci sami? Če jim je res toliko na tem ležeče, da bi si pot na Iztok pogladili, naj Madjare priganjajo dano besedo spolniti. Zakaj li ne? Za to, ker so se že naveličali prazno slamo mlatiti. Kdor je že dvajsetkrat za kako reč nadlegoval

LISTEK.

IV. občni zbor podpornega društva za duhovne Ljubljanske škofije

(Dalje in konec.)

Denarstveni stan je, kolikor je pri pièlih dohodkih mogoče, še dosti vgođen; se vé, da se ne moremo primerjati z podpornimi društvi drugih škofij, kjer štejejo po sto tisoč. Dohodki društveni se sestavljajo iz letnih doneskov udov, — iz obresti naložene glavnice in iz daril dobrotnikov. Letnih doneskov so vplačali udje l. 1883 — 944 gld. 50 kr. l. 1884 — 1043 gold. l. 1885 — 1038 gold. Vsa tri leta vkup: 3025 gold. 50 kr. — Darila so znašala 368 gold. 48 kr. in sicer darilo Njih. Veličastva presvitlega cesarja 100 gold. — Miloštnega višjega pastirja 100 gold. in 68 gold. 48 kr. neko drugo darilo. — Dostmrtnine so vplačali 4 udje — 200 gold.

in volila skupaj 537 gold. Vseh dohodkov vkup je imelo društvo zadnja tri leta: 6497 gold. 77 kr. — Pri zasobnih posojilih so se nekterim obresti odpustile, pri kterih se je videlo, da bi jim res teško bilo jih odrajtovati praviloma.

Glavni stroški društveni so podpore, ktere je odbor prisodil prosilcem. Podpiranih je bilo v teh treh letih 26 udov, kteri so dobili skupaj 2636 gold. Iz med šest in dvajset podpiranih jih je deset umrlo, najst jih je bilo bolnih ali so še bolni, drugih pet je zadela kaka druga nesreča. Dobili pa so: trije po 200 gold., eden 150 gold., eden 120 gold., osem po 100 gold. trije po 80 gold., dva po 70 gold., trije po 60 gold., trije po 50 gold., dva po 40 gold. Drugih stroškov razven še onih za sv. maše društvo doslej ni imelo, le nekaj malega za tiskovine, marke, pisma, pošiljanja denarjev in druge enake male potrebe, odslej bo treba plačevati še davek. Ako primerjamo stroške dohodkom, vidimo, da se je premoženje zadnje tri leta pomnožilo za 3622 gold. 7 kr. Pri zadnjem občnem zboru l. 1883 je bilo premoženja matičnega 11.384 gold., zdaj: 12.454 gold.; po-

rabljenega pa je bilo pri zadnjem zboru 6887 gld. 39 kr. zdaj 9454 gold. 63 1/2 kr. — Vsega skupaj je bilo leta 1883: 18.271 gold. 39 kr.; zdaj 21.908 gld. 63 1/2 kr. — Kako je ta imovina naložena, razvidno je iz sklepa računa, kterege vsako leto objavlja denarničar. Nekaj ima v obligacijah, nekaj v hranilnici in nekaj je posojenega. Večino posojil ima v zastavo in varstvo police kakovega zavarovalnega društva, za drugo ima dolžna pisma.

Pri delitvi podpore je odbor ravnal vestno po svojem prepričanju in po predlogu dotičnih čč. gg. poverjenikov, če je bilo le mogoče, vslišala se je prošnja. Ako pogledamo počez dosedanje svoje ravnanje z denarjem, vidimo, da se je nekako polovica dohodkov dajala v podporo, druga polovica pa se je pridjala glavnici in tako bomo prišli, ako Bog da, če tudi bolj počasi, do zdatnega kapitala, s kterim se bo lahko mnogo koristilo, postavili se bomo na trdne noge in pomagali si bomo v krščanski ljubezni drug drugemu in to je živo potrebno, kajti zlasti nam duhovnikom, kakor se kaže ne bo pomagal nikdo, ako si ne bomo pomagali sami — kar je v

brez vspeha, enoindvajsetič več ne gré, temveč rajši potrpi, ali pa si pomaga, kakor si ravno vé in zná. Bolj zanimivo je pa to, kako dolgo bo še naš trgovinski minister na to madjarsko milost čakal. Prav bi bilo, če bi se stvar v državnem zboru na Dunaju sprožila, kjer bi se potem sklenilo na ta ali na oni način Madjare podučiti, da se dana beseda ne lomi tako kakor butare pred pečjo. Sicer bo svet res mislil, da so pravi gospodarji v Avstro-Ogerski — Madjari.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. novembra.

Notranje dežele.

V ogerski delegaciji spravi se je pretekli teden grof Andrassy nad *istočno vprašanje* in ga je temeljito zdelal. Ob enem je pa bivši minister tudi dokazal, da ni res, da bi si morali Avstrija in Rusija na Balkanu nas križ priti. Dokazal je, da v Avstriji ni nobene stranke, ktera si z Rusijo boja želi, dokler Rusija ne bo k nam v škodo silila. Naša država mora na Balkanu prav tako svoj prostor za daljši razvoj zagotovljen imeti, kakor ga ima zagotovljenega Rusija. Avstriji do sedaj ne more nihče očitati, da bi bila vganjala na Balkanu Rusom kot Slovanom sovražno politiko. Pač pa si vestno prizadeva z njo v najlepši prijaznosti ostati, če bo Rusija pri volji tudi nam pustiti, kar nam gré. Napor mir obraniti, ktereга vsaj sedaj še celó Rusija želi, je Avstriji in Kalnokiju le na čast in mu bomo izvestno vsi hvaležni za to, če se mu posreči. Poleg nas hvaležni mu bodo pa tudi Bolgari, za ktere se minister čvrsto poteguje, da jim zagotovi samostojnost in neodvisnost. Avstrija in Rusija istočno vprašanje prav lahko po mirnem potu rešite, ne da bi bilo treba le za pet krcarjev smodnika popaliti; to se vé da le tedaj, če ne bo ne ta in ne ona hujšakčev poslušala, temveč se bo vsaka rajše posvetovala s pametnimi treznimi ljudmi — s pravimi politikarji.

Delegatje so bili v soboto pri cesarju na kosilu. Bilo jih je 58 in so bili vsi iznenadeni zaradi ljube prijaznosti, s katero jih je mogočni vladar sprejel. Po kosilu pričel se je razgovor in je imel presvitli cesar za vsakega dobro in preprijazno besedo. Jako dolgo se je razgovarjal z grofom Andrassyjem. Pogovor je moral silno pomenljiv in važen biti, kajti cesarjev obraz je bil strogo resen, in tudi Andrassyjev obraz ni kazal veselosti. Ko je cesar razgovor prenehal, se je Andrassyju prav jasno videlo, kako da so ga cesarjeve besede na duhu potrle. Kaj sta se pogovarjala, bo izvestno tajno ostalo.

V delegacijah obravnavali so tudi sedanje odnošaje po *Bosni* in *Hercegovini*. Nekteri delegatje so Kallay-u očitali, da tje doli pošilja uradnike, ki niso zmožni jezika in da premalo skrbí za šole. Kallay je rekel, da se od slej na dalje od vsacega kompetenta na uradniško službo odločno zahteva znanje deželnega jezika, ali pa vsaj ktereга družega slovanskega jezika. Službeni jezik pri deželni upravi je res nemški, uradni promet s strankami pa odločno slovanski. Tudi so se delegatje pritožili o izrazu „švaba“, ki ga v Bosni vsak dobi, kdor iz Avstrije ali od drugod tje kaj doli pride.

Gališki Poljaki tudi letos nameravajo spomin novemberske ustaje slovesno praznovati. Dan obletnice bi bil danes, dne 29. t. m. Policijsko ravnateljstvo je pa vsa tista društva, ki se mislijo slavnosti vdeležiti, pravočasno in jako odločno opozorilo, da naj se pač vsega skrbno ogibajo, kar bi se količkaj dalo smatrati za izivanje ali žaljenje

nekem oziru tudi prav, kajti tembolj ohranimo svojo samostalnost in neodvisnost.

Da pa pri vsem tem društvo in delovanje odborovo ne ugaja vsakemu posamičnemu udu, to je čisto naravno, kajti vsak ima svoje misli, svoje želje, svoje namene; jeden ga presoja iz tega, drug iz družega stališča, da, mnenja so si mnogokrat naravnost nasprotna; toraj vsem popolno vstreči ni nikakor mogoče. Reči pa smem, da, ko bi tudi oni, ki se s tem ali onim ne vjemajo, bili v odboru, bi delali prav tako, kakor je delal odbor.

Res je, da se v idealu vsaka človeška naprava vidi lepša, kakor pa je v resnici; toda krivično bi bilo, ako bi se očitalo napravi zaradi tega, ker ne dosega ideala, da ne spolnuje svojega namena; ako bi sodili takó, moralo bi nehati vsako delovanje. Nekteri iz svojega vgodnejšega stališča okoliščin drugih še prav razumeti ne morejo; ne morejo si misliti, kako je mogoče, da bi duhovnik potreboval pomoči svojih sobratov. Toda srčna hvaležnost, ktera se naznanja v zahvalnih pismih, priča dovolj jasno, kako potrebno je društvo, priča, da je bila podpora

Rusije. Načrte slavnosti in slavnostne govore je gosposka v cenzuro (presojo) zahtevala. Kar bi bilo došlo vstopnine, mislili so čisti dohodek pokloniti Poznanjski narodni banki. Gosposka jim je to prepovedala, s čemur je pa banki nezmerno koristila, kajti če se po Galiciji do sedaj še niso toliko brigali za tisto podjetje, bo ta prepev vzrok, da se bodo sedaj jeli. Saj je znano, da če se hoče za kako stvar prav toplo agitirati, je le treba svet na njeno nasprotno stran opozoriti, pa se bo izvestno za prvo potegnil. Ker smo že ravno v Galiciji, omenimo naj še nekaj. Nedavno je bilo govorjenje, da bo v istočni Galiciji več rusinskih občin, ki so grško-katoliške vere, prestopilo k ruski ali pravoslavni cerkvi. Grško-katoliški ordinarijati, katerim je taka nakana v prvi vrsti mar, so jeli stvar preiskavati. Vspen je bil tak, da na prestop živa duša niti mislila ni in se je tisti le v razburjenih možganih kakega časnikarskega prenapeteža porodil. Saj tako se sedaj poroča.

Vnanje države.

Bolgarski častniki iz zapore spuščeni, za ktere se je posebno Rusija potegovala, da bi ne bili kaznovani, ker so kneza Aleksandra Battenberga vjeli in čez mejo tirali, sedaj pridno po deželi rogovilijo in armado zapeljujejo. Govori se v Sofiji, da je izvolitev kneza Mingrelskega nemogoča, bolgarska vlada ga ne more „sobranju“ priporočiti. O tem kandidatu se piše „Standard-u“ iz Petrograda, da sedaj na Ruskem resno mislijo na to stvar. Princ je pripravljen sprejeti bolgarski prestol; vlade, ki so podpisale Berolinsko pogodbo, tudi kar naravnost ne oporekajo, toraj se smé smatrati za kandidata, priporočenega od ruske vlade. — Rusija je sicer vedno trdila, da je sedanje sobranje brezpostavno, sedaj naj bi to pa sobrauje volilo kneza, ki bi bil po godu Rusiji in vsi Evropi. Pri tej kočljivi stvari naj bi pa sultan pomagal iz zadrege s tem, da bi ruskega kandidata imenoval gubernatorjem Vzhodni Rumeliji. Potem ne bode provzročilo posebne težave, predstaviti ga v Sofijo, ker bode tedaj od Rusije zavisele dovoljenje zedinjenja obeh dežel. — Toraj bo težko, oporekati temu kandidatu, ker bi se s ta kimj oporekanjem zadrževalo zedinjenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije. Kaj pa pomeni poslanje Kaulbarsa v Carigrad? Ali Rusija res misli prositi sultana za posredovanje? — Krščanske vlade so toraj prisiljene klicati zakletoga sovražnika krščanstva na pomoč, da bi napravil mir med njimi.

Turki so žebelj na glavo zadeli! Ko si vsa Evropa glavo vbija, kako bi se dalo zmedeno *bolgarsko vprašanje* najlepše rešiti, zbral se je v Carigradu svet turških modrijanov in rekel: „Tako-le bo! Velesile naj skupno pritisnejo na bolgarsko vladarstvo, da se bo odpovedalo. Takoj na to naj priporoče ministerstvu, da naj razpusti sedanje veliko sobranje, ter naj razpiše nove volitve za veliko sobranje, na katerem naj se potem knez voli. Kandidat, ki ga bo Rusija predlagala, naj že bo potem knez Mingrelski ali pa kak drug mož, naj se potrdi, če bi ga sobranje izvolilo in večina odstalih velesil odobrila. Veliki vezir misli, da če se bo Evropa po tem ravnala, bo s tem Rusom zapaš porinila pred bolgarska vrata, da ne bodo mogli v deželo. Sicer je pa na Bolgarskem vse mirno, razun če bi tistih 40 kadetov ne moglo mirno spat, ki so nameravali zvezde klatiti (t. j. novo zaroto) in so zaradi tega v zapor prišli. Nektereга človeka nesreča res ne izuči. Vsak izmed tistih je bil že v preiskavi zaradi prve zarote in pomiloščen in vendar je zopet notri tišal. Preiskava je že pokazala, da je Kaulbars za to naj-novejšo zaroto, ktero je osnoval, da bi bila pomorila regente, vojnega ministra Nikolajevoga in majorja Popovega. Ta Kaulbars mora res pravi satan biti; prav je storil, da je odšel. Iz Sofije odšla je do velesil deputacija, in sicer najprvo na Dunaj, potem pa dalje in bo povsod povedala, da veliko sobranje nikakor ne sprejme kandidature kneza Mingrelskega za bolgarskega kneza. Turški zastopnik Gadban je tudi že visoki porti naznanil, da je izvolitev Min-

na pravem mestu. Gotovo ni nikogar, ki bi ne pogrešal rad malega doneska, darovanega v tak blag namen. Vrh tega je društvo neka bratovska vez, ktera duhovnike jedne škofije oklepa tesneje, in že prav zaradi tega naj bi ne bilo nikogar, ki bi ne bil ud temu društvu.

Po poročilu tajnikovem bila je volitev novega odbora; oddanih je bilo 30 listkov in voljeni so bili skoraj jednoglasno: preč. prelat dr. Čebašek za predsednika; kanonik Zamejic za namestnika; odborniki pa; kanonik Jeran, Flis, Jerič, Rozman, Zupančič, Erker, Povše; odb. namestniki: kanonik Klun, Hočevan, Potočnik, Bohinec, Kržič. Dva glasa je dobil č. g. Žlogar.

Za pregledovalce računov bili so voljeni: Bohinec, Žlogar, Kolar.

Za preuredbo pravil se ni oglasil nihče, pismo pa je nek poverjenik predlagal, naj se naznanijo oni, ki so dobili podporo, sklicevaje se na § 20.: veliki zbor ima pravico sprejemati poročilo o odborovem delovanju in njegovem gospodarstvu. Ker se je o tem že dvakrat sklepalo in vselej dolo-

grelskega nemogoča. Vzrok nam ni še znan. Bolgari nameravajo namesto Mingrelskega kandidirati princa Bogoridesa, nečaka prejšnjega generalnega guvernerja kneza Bogoridesa.

Tudi v laški državi ste dve pglavitni stranki: vladna ali Avstriji prijazna in pa stranka narodna, ki je Avstriji povsod nasprotna. O tej smo pisali nedavno, da ne mara za sedanjo avstrijsko politiko. Kot vestnim poročevalcev nam je dolžnost, tudi katero ziniti o *vladni* ali *oficijelni Italiji*, da svet izvé, kako uradna Italija o našem postopanju na Balkanu sodi. To bomo najbolje zvedeli iz vsebine, ki jo je prinesla laška zelena knjiga, t. j. zbirka diplomatskih pisem zunanje politike se dotikajočih. Iz tistih pisem je razvidno, da je uradna ali vladna Italija gledé balkanske politike popolnoma enih misli z Avstro-Ogersko, in pravi, da se tudi popolnoma zлага s Kalnokijevim govorom in z njegovo izjavo o naših razmerah do Italije. Laški zastopnik na Bolgarskem je imel takoj od začetka pa do današnjega dne nalogo v bolgarskem vprašanju držati se določil Berolinske pogodbe. Prav tako je imel tudi nalog s sedanjimi vladarji prijazen uradni promet pričeti. Dne 15. oktobra zahtevala je Laška od Rusije, da naj naznani svojega kandidata na bolgarski prestol. Kmalo na to izjavil se je grof Robilant, da se bo Laška za tistega kandidata odločila, za ktereга bodo ostale velesile, vendar pa je potrebno, da ga sedanje sobranje razglasi in velesile potrdijo. Tudi Laška je teh misli, da naj bi se na Bolgarskem vse odstranilo, kar vspešnemu delovanju sobranja napotje dela. To je prav tista ruska trma, ki ne priznava postavnosti sedanjega sobranja in na ta način na Bolgarskem vse ovira. Laška armada in pomorica ste po soglasni izjavi vojnega in pomorskega ministra za vse slučaje pripravljeni, naj pride kar hoče.

Rusija se misli nasproti *Kitajcem* nekako tako zavarovati, kakor je bila svoje dni Avstrija zavarovana nasproti Turkom. Vojaško pokrajino misli osno-vati po vseh tistih pokrajinah, ki ležé med Rusijo in Kitajem, toraj amursko in usursko podrečje. Vsa ondašnja zemlja razdeljena bo v dve veliki guberniji v amursko in usursko, sicer pa v 22 polkovnih okrajev. Vsak polk obsejal bo pešče, konjike in peštopništvo. Vsak vojak dobil bo svoj kos zemlje v last, orožje in streljivo. Kedar mu bo pa treba na boj, bo pa tudi plačo vlek; tisto bo tudi dobival, če bi se moral zaradi nemira ob meji oborožiti. Konja si mora pa vsak sam kupiti. To ne kaže najboljših razmer med Rusi in Kitajci, in je videti, da poslednji Rusom ne zaupajo kaj prida. Posebno če bi se Rus z Angležem zasukal, bi Angleži izvestno nobene reči ne štedili, ne denarja in ne jezika, da bi Rusu Kitajce na glavo nahnjskali. Da se proti temu kolikor toliko zaranuje in da mu ne bo treba drugih vojakov v tiste oddaljene pokrajine pošiljati, misli si jih Rusija izgojiti doma. Avstrijski graničarji so bili dobri vojaki, če bodo ruski taki, se sedaj pač še ne more reči. Avstrijskim graničarjem je bila ljubezen do cesarja in domovine že prirojena, ruski se ji bodo morali še le privaditi.

Izvirni dopisi.

Z Notranjskega, 28. novembra. Poroča se nam, da se od neke strani raznaša vest, da se hoče vladni svetnik g. Globočnik še enkrat odločno odpovedati, ker vidi, kako je Notranjska v dva vojna dela razkosana in da bi moral smatrati izvolitev le kot rezultat vladnega strastnega pritiska in ne kot prostovoljni akt hvaležnosti njegovih volilcev. Vprašali smo g. Globočnika, je li resnica, kar se govori, odgovoril nam je po brzogovornem potu: „Jaz sem gospodu dr. Ferjančiču odločno odgovoril, da besede, ktero sem volilcem očitno dal, ne

čilo, naj se ne razglašajo, bi se bilo lahko prestopilo na dnevni red, vendar je predsednik ta nasvêt dal na razgovor. Tajnik prebere dotično obravnavo iz protokola III. občnega zbora. Ker se nobeden ne oglasi, pojasnijo mil. knezo-škof, da je občni zbor pravi interpret tega paragrafa, ko bi se morebiti po črkah tudi to lahko zahtevalo, naj se naznanujejo. Tudi pri podpornem društvu v Gradcu se po njihovem mnenju ne naznanjajo. Pri glasovanju ni bil nihče za ta predlog.

Č. g. Jeriha, nunski spovednik v Loki, nasvetuje naj bi podporno društvo mislilo na to, da bi se za duhovnike napravila lastna bolnišnica. Kak revež je duhovnik, ki v boleznih nima nikamor iti! Tam, kjer je bil v službi, ne more biti, včasih se mora potikati sem ter tja, če nima ravno kakega sorodnika, ki ga sprejme pod svojo streho. To pokaže z vzgledom. Zdi se mu, da najpripravnejši prostor bi bil med hiralnico in med cerkvijo Jezusovega presvetega Sreca, tu so blizo usmiljene sestre, blizo so č. g. misijonarji in cerkev. Trdno se nadja, da bi se našli duhovniki, ki bi radi tako ua-

morem in ne mislim nazaj vzeti." Toliko v pojasnenje gg. volilcem, da se ne bodo dali premotiti po nepošteni agitaciji nekterih ljudi. Glede vladnega pritiska odgovorimo le toliko, da je to le manöver, s katerim bi radi dospeli nasprotniki do zmage. Vladni organi se niso pri volitvi v najmanjšem pregrešili — sladkomirno vest lahko zato imajo; to svedočijo volitve v Vipavi, Št. Vidu, na Slapem, deloma v Podragi in Šturji, kjer so izvoljeni pristaši nasprotnega kandidata; v drugih občinah pričakovali smo „a priori“ izvolitev mož gosp. Globočniku prijaznih. Enako vršile so se nepristransko volitve v Postojnskem, Senožeškem in Bistriškem okraji, ter najmanjši prestopki ne more se očitati volitvam v Logaškem političnem okraji, dasi je zdatno število volilnih mož za g. Globočnika. Uverjen naj si boče svet, da ogromna večina Notranjske vé, kaj je hvaležnost in spoštovanje, ter boče tudi po tem postopala pri volitvah. Toliko v pojasnenje, da se ne bo kdo dal premotiti.

Krško, 26. novembra. Danes smo tukaj pokopali kapucinskega brata Fidelija Stöcha, ki je dosegel lepo starost 78 let. Njegovo življenje je bilo v začetku viharno. Rojen v Kostanjevici je obiskoval ondoto šolo ter je pozneje vojak postal; celih dvanajst let je bil pri vojaki, in je pomagal vduševati punte v Jakinu, Bolonji in drugih krajih po Laškem, kjer je sklenil, ako ga božja previdnost ohrani pri življenju, stopiti v kak red; sprejet je bil v kapucinski red, ter živel v njem 40 let; in od teh celih 35 let v Krškem. Njega je vsa okolica ne samo poznala, temuč tudi spoštovala. Kamor je prišel na biro, bil je z veseljem sprejet, ter dobil več kot vsak drugi. V samostanu bil je vratar in kletar; nevtrujeno in radovoljno ter vedno prijazno je odpiral vrata. Dan pred smrtjo je bil na biri in prišlo mu je slabo; pripeljali so ga domu ter ga popoldne noči prevideli s sv. zakramenti; kmalo potem je umrl.

Pogreb njegov je bil spodoben; več duhovnikov svetnih in samostanskih in možica ljudi ga je spremljevala k grobu, znamenje občnega in vsestranskega spoštovanja. Naj blaga duša počiva v miru!

Domače novice.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Za Cirknico je imenovan č. g. Franc Kunstelj, župnik na Jančem; za župnijo v Št. Janžu pa je predstavljen čast. gosp. Matej Jereb, župnik v Stopičah.

(Pisateljskega društva) zabavni večer v soboto večer v Ljubljanski čitalnici je bil tako zabaven in živahen, kakor že dolgo ne! Predsedoval mu je pisatelj in mestni učitelj g. Tomšič. Udov se je zbralo blizo 40, razveseljevala sta jih pa dva moška kvarteta, drug za drugim popevajoč mile slovenske pesmi. Presledke spopolnjevali so navduševalni kakor tudi šaljivi govori. Dober čvček in prijazna ter točna postrežba zasluži tudi, da se pohvalno omeni.

(Preširnov večer) praznovala je sinoči Ljubljanska čitalnica ob polnih prostorih zgoraj in spodaj. Pri slavnostni besedi se je posebno odlikoval mladi g. Förster, sin ravnatelja godbe v tukajšnji stolni cerkvi, s Schulhoffovo skladbo na klavirji: „Fantazija o českich narodnih pesmih“. Prav pohvalno zasluži biti omenjeni mešani zbori,

kakor tudi moški zbori in kvarteti naše čitalnice. Moški zbor pokazal je občudovanjavredno svojo spretnost v Winterjevem: „Adrijanskem morju“, ki je že precej stara, kljubu temu pa še vedno lepa skladba, ki vsakega očara. — Scenerija „Krst pri Savici“ se je izpeljala na občeno pohvalo in si je favoričen venec ob splošnjem priznanju priborila v njem gospodičina Podkrajšekova, predstavljajoč Bogomilo. Gospod Borštnik vpeljal je z recitativom prizor na deske in se mu mora priznati, da je to svojo nalogo tehnično dovršeno dogual. Črtomira je predstavljal za junaške uloge jako sposobni g. Slavko, znana oseba iz slovenskega gledališča; gosp. Verovšek pa na jako lep način podučevajočega duhovna. Reči se mora, da je bil večer lep in vse pohvale vreden. Kakor udje s predstavo, prav tako nadjamo se, da je bil po predstavi zadovoljen gostilničar g. Cesarič z večerom, kajti vsi prostori s salonom vred so mu bili natlačeno polni.

(Spremembe) pri politični upravi na Kranjskem. Začasna komisarja gg. grof Attems in vitez Kaltenegger postala sta definitivna komisarja. Vladni koncipisti gg. Jos. Orešek, Jos. Rihar in dr. Zbašnik postali so okrajni komisarji. Začasni vladni koncipist g. Štefan Lapajne postal je definitivni, in vladni praktikantje gg. vitez Lašan, vitez Moorland, Anton Klein in Karl Deperis postali so vladni koncipisti.

(Slovensko gledališče.) Dne 8. decembra zvečer napravi tukajšnje pevsko društvo „Slavec“ v gledišči slavnostno predstavo. Predstavljal se bo skozi in skozi poštena, našim razmeram kakor nalašč primerna burka: „Gluh mora biti!“ v kateri je prevzel iz prijaznosti ulogo Bonifacija vsem tukajšnjim Slovincem nepozabljeni in nedosegljivi komik g. Kajzel. Takega Bonifacija le iščite križem po Avstriji, dobili ga pa ne bodete nikjer drugod! Dalje se bo ponovila scenerija: „Krst pri Savici“, ki je napravila včeraj v Čitalnici tako nepopisljivo lep vtis. Zbor boče pel Koseskijev „Kdo je mar?“ Pevke Šišenske čitalnice nastopijo tudi na odru v narodni noši s pečami.

(Kakor lep) je bil včeraj dan in je vse venkaj hitelo, kar se je le količkaj domu odtegniti moglo, tako pust, angleško pust je današnji, ko se gosta megla po ulicah našega mesta vlačí, kakor bi domu ne znala. Danes se je jelo prvo ivje delati.

(Podružnice) sv. Cirila in Metoda jelo so tudi na Koroškem siliti v življenje. Predvčeranjem smo sporočali, da se je ustanovila v Beljaški okolici. Naj danes dostavimo veselo vest, da se snujejo tudi že v podjurski in rožni dolini in na Rudi. Tudi v Apačah je nada na njo. Le pogumno naprej bratje naši!

(Razpisane) so pri c. kr. davkarijah na Kranjskem sledeče službe: a) služba davkarja v IX. razredu, dve, oziroma tri kontrolske službe v X. in dve, oziroma tri pristavske službe v XI. razredu do 10. januarja 1887.

(Razpisana) je služba kapelnika v Postojni z letno plačo 600 gl. Prošnje v štirih tednih ondašnjemu godbenemu društvu.

(Celjska čitalnica) imela je dne 21. t. m. volitev odbora. Izvoljeni so v novi odbor gg. dr. J. Serbec za predsednika, J. Žičkar za podpredsednika, Lemež za tajnika, M. Žolgar za blagajnika, J. Kronvogl za knjižničarja in dr. Vrečko, Dečko, Jerman in Vršec pa za odbornike.

pravo podpirali z znatnimi svotami, ko bi se le pričela.

Tajnik Flis meni, da je to lepa misel; res nimajo nekteri nikamor iti, vendar so pa zopet drugi, ki nikakor nočejo zapustiti kraja, ki se jim je priljubil. Nekega bolnega uda, kteremu se daje podpora, bi bilo društvo rado spravilo v hiralnico in bi ga tudi tam podpiralo, da bi bil bolje preskrbljen, toda ni ga spraviti od doma, akoravno je v veliki revščini. Dokler ni posebne hiše, bi se morebiti v hiralnici dobil tak prostor, kjer so nekteri bolni duhovniki res že bili.

Mil. knezo-škof omenjajo, da imajo v Gradcu dve taki bolnišnici za bolne duhovnike, eno svojo lastno hišo in svoje sestre, drugo pri usmiljenih bratih, pri kterih je vedno nekaj sob pripravljenih samo za duhovnike, pri kterih so preskrbljeni z vsem. Res lep je ta nasvèt, vendar je pomisliti, da že zidanje lastne hiše mnogo stane, potem je treba skrbeti za lastno osebstvo za postrežbo, breme silno teško pri lastni hiši, kjer je gledati na vse druge

stroške. Tudi v Gradcu bi ne bili dobili še svoje hiše, ko bi se ne bil našel poseben dobrotnik, ki je daroval prav veliko za ta namen, vkljub temu se je še le čez 20 let to zvršilo. Dokler še družba nima toliko na razpolaganje, bi bilo dobro z usmiljenimi sestrami se kako pogoditi.

Č. g. Jeriha pravi, da je hotel le sprožiti misel in pozornost društva obračati na to; ko bi se s časom kapital pomnožil, bi se utegnil v ta namen dobro porabiti.

Ker nihče ni storil družega nasveta, bil je dnevni red končan.

Mil. knezo-škof se kaj ljubeznjivo zahvaljuje vsem odbornikom, vsem udom, da so se potrudili vdeležiti se zboru za duhovnike tako važnega društva in srčno želé, da bi družba rastla, se pospeševala in mnogo koristila. Kolikrat je pomanjkanje in revščina zadržek za dobro dušno stanje. Res v tem se lepo kaže krščanska ljubezen, da pomaga drug drugemu ne samo v telesnih potrebah, temveč s pomočjo v telesnih potrebah mnogo pripomore k dušni

(G. Mihael Truden), veletržec v Trstu, je poklonil Tržaški podružnici sv. Cirila in Metoda petdeset goldinarjev. Živel vrli rodoljub! Naj bi se pač premožnejši narodnjaki ravnali po njegovem vzgledu.

(Naša c. kr. vojna mornarica) naročala bo po zagotovitvi c. kr. viceadmirala barona Sternečka vse svoje nove parnike pri naših domačih ladjedelnicah, ker se je dokazalo, da so le-te tako dobro z vsem potrebnim preskrbljene, da se lahko z vsako ptujo ladjedelnico poskušajo. Posebno „Stabilimento technico“ v Trstu je izredno dobro uravnan za zgradbo ladij in parnikov. Čudno bi bilo res, če bi naša mornarica drugod svoje parnike izdelavala, južno-amerikanci jih pa v Trstu naročajo.

Razne reči.

— Tristoletnico je praznovalo 25. t. m. vseučilišče v Gradcu. Naučni minister, pl. dr. Gautsch, je poslal telegram rektorju vseučilišča, vladnemu svetovalcu dr. Schauenstein-u, v katerem pošilja prisrčna voščila k tej slavnosti, da bi vseučilišče v četrtem stoletju cvetelo in prospelo imelo, da bi spolnovalo svojo nalogo biti dom vednosti, učenosti in zavetje avstrijskemu rodoljubju. — Ob 10. uri popoldne so se zbrali načelniki deželne vlade, deželnega odbora in občine, profesorji, dijaki in mnogo družega občinstva v refektoriji semenišča in novi rektor magnificus, dr. Schauenstein, je bil slovesno umeščen. Ko je namreč odstopil rektor dr. Bischof sporočal o preteklem letu, je za njim govoril novi rektor z ozirom na pričujočo slovesnost tristoletnice o razvitku tega vseučilišča. — Popoldne ob 2. uri je bil slavnostni obed v koncertni dvorani pri Schreinerji; povabljenih gostov je bilo nad 70. Prvo napitnico je govoril c. kr. namestnik na vseučilišče, dekan bogoslovne fakultete, dr. Schuster, na naučnega ministra, dekan juridične fakultete, pl. Canstein, na c. kr. namestnika. Med drugimi omenimo, da je dr. Portugal vzdignil čašo in napil na nemški značaj Graškega vseučilišča, ko je prof. Kroner bil zgovoril napitnico na mesto Gradec in njegovega župana. Telegrame so poslali: naučni minister, dvorni svetovalec profesor Demelius z Dunaja, dr. Rabl iz Trsta i. dr.

— Dražba lesa na Hrvaškem. Iz vseh krajev države in tudi iz Anglije in Francije so prišli kupčevalci k dražbi lesa na Hrvaško, kjer je bilo 78 198 sežnjev debelega hrastovega, jesenovega in bukovega lesa na prodaj. Cenjen je bil ves les skupaj na 1,558.234 gold., prodal se je pa za 1,810.068 gold., toraj za 251.834 gold. višje, kakor mu je bila cena nastavljena. — Hrvaška ima tudi v svoji posesti takozvane investicijske gozde, kteri so bili v nekdanji granici; dohodki teh gozdov so namenjeni za pokritje deželnih potrebščin, n. pr. za vzdrževanje in popravo cest, gradenje železnic, vrvanvanje vodâ i. t. d.

— Finančno stanje Nemčije. Državni stroški Nemčije za l. 1887/8 znašajo 750,946.865 mark. Stalnih (trajajočih) stroškov je: 631,345.194, samo enkratnih pa: 119,601.691 mark. Prihodkov je iz carine in vžitnine 392,673.000 mark, kolekotine 27,886.000, pošta in telegraf donášata 29,452,783 mark. Nekaj se boče moglo vzeti na posodo in za to se ima izdati posebna postava, ker dosihmal še ni bilo postavnega privoljenja. Ti izdajki zadevajo izredne potrebščine za državno vojno, mornarico in za železnice skupaj 38,704.675 mark. Stroškov je letos za 53,554.816 mark več mimo lanskega leta in sicer pride 10,134.201 mark na trajajoče in 43,554.816 mark na enkratne izdajke. Ako se odštejejo stalni in enkratni nastavki, ki se imajo pokriti z izvanrednimi prihodki, isto

rešitvi. Sodelujmo drug za drugega; z blagoslovom božjim se doseže mnogo in Bog nam bo pomagal pri tako blagem delu in blagoslovil naše delovanje. Opominjajo dalje, naj bi pristopili še drugi, ki doslej še niso udje, in sprožijo kaj blagodejno misel, naj bi oni, kterim so bile okoliščine milejše, spominjali se društva v oporokah, tako bi se premoženje najboljšje porabilo po kanoničnih postavah, ktere zahtevajo, naj se obrača za duhovne namene; svetujejo č. gg. poverjenikom, naj bi pri kaki priliki delali v tem smislu, da bo družba z božjim blagoslovom tolikanj več mogla koristiti.

Gospod predsednik se še jedenkrat prav prisrčno zahvaljuje milostlivemu knezo-škofu za tako naklonjenost društvu, za preprijazne in koristne besede; zahvaljuje se vsem navzočim udom, ki so s svojo navzočnostjo pokazali, da se zanimajo za družbo, in sklene zborovanje.

tako tudi prihodki, kateri se dobivajo iz carine, tabaka in kolekov na zvezne države, potem znašajo trajajoči stroški 455.737.096, enkratni 46.731.628, skupaj toraj 502.468.724 mark, ali 32.977.959 mark več, kakor minulo leto.

— Umrlí Pavel Bert, doma strasten so-vražnik katoliške cerkve, je bil v Tonkinu prijazen misijonarjem. Ondi je lahko spoznal, kako moč za omiko ima krščanska vera; videl je pa tudi, da so le kristjani Francozom prijazni in da so misijonarji najboljši prijatelji francoske vlade. Mož bi bil hodil brž ko ne po drugih potih, ko bi bil še dalje živel, nadarjen je bil zadosti, da bi bil lahko spoznal resnico. — A vendar vse to mu ni naklonilo časti javnega pogreba. On je bil privrženec Freycinet-a; zato je pa moral tudi po smrti odlikovan biti. Poprej pristaš Gambettove stranke, je po njegovi smrti pristopil k Freycinet-u. Isto tako, kakor sedaj Freycinet, je ravnal tudi Ferry z mrtvim Gambetto, da je dobil za-se njegovo stranko. — V istem smislu moramo tudi razumeti, zakaj da vdova in hči dobita po 10.000 frankov pokojnine. Vdove generalov k večem dobé po 4000 frankov, a tukaj gré za strankarske namene in tukaj ni treba štediti. S pogrebom Pavla Berta poveličevali so pa tudi nejevero ranjkega, toraj dvoje namenov ob enem. Iz tega vzroka je bil pa tudi škof Freppel zoper te ogromne stroške.

— Prerov čez Simplon. Švica je že zvezana z Italijo po prerovu Šent-Gothardskem. Sedaj pa nameravajo zahodno Švico z Italijo po železnični poti in sicer po Simplonskem prerovu zvezati. V izvršitev tega namena izvoljena komisija nasvetuje v višini 820 do 830 metrov pri Bondy 16-870 metrov dolg prerov, kateri bode nekoliko daljši nego Št. Gothardski. Za sedaj misli komisija, da bo zadostil le en tir. Privzemši še privozne črte bi veljal prerov za dva tira 62½ milijonov, za en tir pa 53 milijonov; v ta znesek pa niso vštete obrsti od kapitala v sedmih letih, v katerem času se ima končati to velikansko podjetje.

— Prebivalci v Aziji in v Afriki imajo v borbi zoper Evropejce mogočnega zaveznika, ki užuga vsako evropejsko vojsko, naj bode še tako dobro vrejena. Ta zaveznik je nezdravo podnebje in bolezní, ki se iz tega izcimijo. Sedaj, ko je umrl prirodoslovni učenjak Pavel Bert na radost vseh psov in maček, ktere je žive dri, prinašajo francoski listi žalostne vesti o nezdravem in morilnem obnebj v Tonkinu. Francozje so mislili, da bodo prebivalci iz Algiera ložej prenašali vroče obnebj v Tonkinu. A pokazalo se je, da še ti bolj mrjó v Tonkinu, nego Evropejci; pet šestin vojakov iz Algiera je tam umrlo leto in dan. — Tonkin je prvič pod vročim pasom, v isti zemljepisni širini kakor Senegal in Nubija, drugič je poprek prekrizan z vodami, ob deževji stopijo te vode čez bregove, vroče solnce pripeka po močvirjih, iz kterih se izcimijo kužne bolezni. Mrzlica tam vlada celo leto. Največ trpé v tej deželi vojaki. Francozje sami ne vedó, ali bi šli iz dežele, ali bi tam ostali.

Telegrami.

Petrograd, 28. nov. Rusija je prestregla na brzjavu vse depeše iz Budapešte o Andrassyjevem govoru prihajajoče in jih ne da na svitlo.

Sofija, 28. nov. Deputacija, ki se je postavila pod vodstvom pravosodnega ministra Stritovega, da uredi kandidaturo kneza na Bolgarski prestol, odšla je danes na Dunaj.

Rim, 28. nov. Grof Rohilant odgovarjal je na razne interpelacije. Politično so Lahí s celim svetom prijatelji, z Avstrijo in Nemčijo pa še prav posebno!!! Kneza Battenberga in Bolgarijo imajo jako radi, mir pa še rajši. Za to se bo pa Italija tudi vsaki velesili pridružila kjer se bo nadjala za mir sodelovati.

Umrlí so:

24. nov. Jožef Kliš, kotlar, 72 let, Pred Prulami št. 3, vodenica.

25. nov. Urša Šlibar, kuharica, 61 let, Ribje ulice št. 7, vsled raka. — Marija Korošic, stotnikova vdova, 72 let, Prešernov trg št. 3, Marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkomera v mm	toplomera po Celziju			
27.	7. u. zjut.	739-85	- 4.4	sl. vzh.	megla	0-00
	2. u. pop.	740-84	+ 4.2	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	744-82	+ 2.6	sl. zap.	oblačno	
28.	7. u. zjut.	746-17	+ 2.6	sl. vzh.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	745-16	+ 6.0	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	744-96	- 1.2	sl. zap.	jasno	

V soboto zjutraj megla in pa zmrzevalo je. Pozneje jasno, lepa zarija, krasna noč. Srednja temperatura 3-0° C., za 1-5° pod normalom. — V nedeljo zjutraj nekoliko oblačno, kasneje jasno, zvečer zarija, jasna in mrzla noč. Srednja temperatura 2-5° C., za 0-5° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Matej Močnik.

Dunajska borza.

(Telegrafočno poročilo.)

29. novembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	84 " 80 "
4% avstr. zlatá renta, davka prosta	114 " 95 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 15 "
Akcije avstr.-ogerske banke	889 " " "
Kreditne akcije	298 " 80 "
London	126 " 05 "
Srebro	" " " "
Francoski napoleond.	9 " 96 "
Ces. cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 80 "

Tržne cene

dné 24. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 71	Surovo maslo, "	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno	3
Oves,	2 76	Mleko, liter	9
Ajda,	3 57	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečeje	56
Koruza,	5 04	Svinjsko	54
Krompir,	2 68	Koštrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	15
Fižol,	10	Seno, 100 kgr.	2 68
Maslo,	kgr. 90	Slama,	2 68
Mast,	63	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež,	60	" mehka, "	4 10

Naznanilo.

Vsled privolitve od c. kr. finančnega ministerstva je srečkanje dobrodelne loterije „Marijine bratovščine v Ljubljani“ na korist ubožne hiše „Marijinega doma“ za eno leto, t. j. na 1. december 1887 preloženo.

Loterijski odsek „Marijine bratovščine“.

V Ljubljani, 29. novembra.

Piccoli-eva esenca za želodec.

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Izvrstni učinek te esence potrjujejo spričevala več slovečih zdravnikov (Dr. Emil vitez pl. Stöckl, c. kr. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec Kranjske, Dr. D'Agostini, Dr. Cambon, Dr. vitez pl. Gorancchi, Dr. Pardo v Trstu, Dr. K. Minola, mestni phisikus v Milánu, kakor tudi veliko prečast. g. župnikov in na tisoče oseb, ki so jo rabile in se le njej zahvalujejo za zopet pridobljeno zdravje).

Cena eni steklenici 10 kr.

Izdelovatelj te esence jo pošilja po pošti v zabojčkih po 12 steklenic 1 gl. 36 kr. Poštne stroške plačujejo p. t. naročniki. (13)

Lekarna G. Piccoli-ja

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

je vedno preskrbljena s

vsemi zdravili najboljše

baže in izvruje vsako nar-

očilo najhitreje in točno

proti poštnemu povzetju.

Bogu Vsemogočnemu je dopalo po svojem nezapopadljivem sklepu poklicati k sebi našo iskreno ljubljeno soprogo, oziroma mater, hčer in sestro, blagorodno gospo

VIRGINIJO KOLLMANN,
roj. SCHNEIDER,

po kratkej bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, danes 28. t. m. ob 8. uri, zvečer, v 35. letu njene dóbe.

Pozemeljski ostanki pokojne se bodo v torek 30. t. m. ob ¼ 4. uri popoldne vzdignili v hiši žalosti na Mestnem trgu št. 7 in po slovesnem blagoslovljenji položili na pokopališči pri sv. Krištofu v lasten grob.

Svete maše zadušnice brale se bodo v škofjskej cerkvi pri sv. Nikolaji.

V Ljubljani, dne 28. novembra 1886.

Fran Kollmann,
soprog.

Sigmund Schneider, Rudolf Schneider,
oče. brat.

Friderik, Robert, Marija, Ana,
otroci.

Proti stalni plači

in proviziji

išče bogata tovarna prve vrste dobro priporočenih in zvedenih zastopnikov.

Ponudbe pod G. W. poste restante Zagreb. (1)

Najlepše darilce pridnim otrokom za

Miklavža!

Molitvenik za dečke, Molitvenik za deklice.

V ½ platnu 24, v lepo platno 30, usnje 36, z zlato obrezo 50—60 kr. — Posebna vez za dečke 80 kr., za deklice gl. 1-10. Na vsacih 12 komadov en komad za nameček ter s prosto poštnino.

Janez Bonač, knjigovez,
Poljanska cesta št. 10. (3)

Išče se!

ter sprejme za večo kmetijo zanesljiv, oženjen možak, ki si razume na gospodarstvo. Dobil bi kmečko hrano, kurjavo, svečavo in pa stanovanje za se in za družino. Plačo po pogodbi. Vpokojeni nižji cesarski služabniki, ki znajo nemški in slovenski, imajo prednost.

Več se izvé v Ljubljani na Resljevi cesti št. 18, I. nadstropje na desni. (2)

(4) **Naprodaj je izvrsten Slivovec,**

pridelek iz leta 1885, ki ima 21 stopinj, liter po 50 kr. pri grajščinskem oskrhništvu na Raki na Dolenjskem.

Žrebanje že prihodnji mesec.

KINCSEM SREČKE à 1 gl. 11 srečk 10 gl. samo

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(30) Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.